

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 236/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť P. M. – T., G., zastúpeného advokátom Mgr. R. K., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb 109/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M. – T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2010 doručená sťažnosť P. M. – T., G. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. R. K., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb 109/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že „sťažovateľ uzatvoril dňa 02. 01. 2001 spolu s p. M. G. Spoločenskú zmluvu o založení združenia podľa ust. § 829 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, za účelom spoločnej podnikateľskej činnosti pod obchodným názvom: B., M. – G., združenie, G. K spoločenskej zmluve o založení združenia do doby rozpustenia združenia, jeho členovia vyhotovili dodatok č. 1 zo dňa 01. 01. 2002.“.

Sťažovateľ uviedol, že „dňa 29. 09. 2008 došlo medzi žalobcom a žalovaným k dohode o rozpustení združenia B., pričom v zmysle Dodatku č. 2 Zmluvy o založení združenia B. sa združenie rozpustilo ku dňu 30. 09. 2008 a majetkové vypořádanie sa malo vykonať ku dňu 15. 10. 2008 podľa stavu združenia zisteného účtovnou závierkou ku dňu zániku združenia“.

Žalobou doručenou okresnému súdu 20. mája 2009 sa M. G., G. (ďalej len „žalobca“), domáhal proti sťažovateľovi ako žalovanému zrušenia a vypořádania majetku združenia B., M. – G., združenie, G. (ďalej len „združenie“). Vec bola okresným súdom pôvodne zaevidovaná pod sp. zn. 8 C 90/2009.

Sťažovateľ opísal ďalší priebeh konania takto:

«Okresný súd Galanta výzvou zo dňa 13. 07. 2009 doručil žalovanému žalobný návrh žalobcu sp. zn. 8C/90/2009 zo dňa 28. 04. 2009, doručený Okresnému súdu Galanta 20. 05. 2009 a vyzval žalovaného, aby sa k žalobnému návrhu vyjadril do 15 dní.

Sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu na výzvu Okresného súdu Galanta reagoval Vyjadrením zo dňa 18. 02. 2010...

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal listom zo dňa 28. 05. 2009 p. G. písomný návrh na vypořádanie získaného majetku a vecí vnesených do združenia. Avšak zásielka nebola p. G. v odbernej lehote prevzatá...

Dňa 10. 03. 2010 bol Okresnému súdu v Galante doručený návrh žalobcu p. G. na zmenu žalobného petitu zo dňa 28. 04. 2010...

Uznesením zo dňa 15. 05. 2010 Okresný súd Galanta... rozhodol, že pripúšťa zmenu petitu žaloby zo dňa 28. 04. 2010. Podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného nadobudnuté od založenia združenia podľa ust. § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 02. 01. 2001 pod obchodným názvom B., M. – G., združenie, G. do rozpustenia združenia ako aj účtovnej závierky ku dňu 30. 09. 2008 – skladajúce sa z hnutelných i z nehnuteľných vecí, sa vyporiada rovnakým dielom – podielom ½ z celku, pokiaľ sa účastníci nedohodnú inak s poukazom na bod IV. 5 „Zmluvy o založení združenia“ v zmysle ust. § 142 Občianskeho zákonníka...

V konaní vedenom pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 12 Cb/109/2009 bol vytýčený jediný termín pojednávania na deň 23. 02. 2010 o 8.45 hod...

Právny zástupca sťažovateľa podal na Okresný súd Galanta sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 17. 08. 2010 v ktorej požadoval odstrániť vzniknuté prieťahy v konaní a rozhodnúť vo veci...

Vzhľadom na skutočnosť, že do dnešného dňa nebolo vo veci rozhodnuté a súd neurčil ďalší termín pojednávania, bolo porušené právo účastníka na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky...

Právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo dňa 01. 10. 2010 doručené Vybavenie sťažnosti zo dňa 17. 09. 2010 v ktorej podpredsedníčka Okresného súdu Galanta predmetnú sťažnosť zamietla ako nedôvodnú. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že súd vo veci od 23. 02. 2010 nevytýčil žiadne pojednávanie a do 17. 09. 2010, kedy nám bolo doručené vybavenie sťažnosti, nebol vo veci vykonaný žiadny procesný úkon. Z hľadiska časového odstupu procesných úkonov, ako aj z hľadiska obsahu a účelu, absencia procesných úkonov vykazuje znaky prieťahov v konaní.»

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a súčasne navrhol, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu „v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb/109/2009 konať v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku“ a tiež aby mu priznal finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd

nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 12 Cb 109/2009 zistil, že po podaní návrhu žalobcu na vypořádanie majetku združenia (20. máj 2009), pôvodne zaevidovaného pod sp. zn. 8 C 90/2009, okresný súd opatrením z 25. mája 2009 pridelil vec sudcovi obchodného úseku a zaevidoval ju pod sp. zn. 12 Cb 109/2009.

V nasledujúcom období okresný súd vykonával iba jednoduché procesné úkony (výzva žalobcovi z 9. júna 2009 na zaplatenie súdneho poplatku, výzva sťažovateľovi z 13. júla 2009 na vyjadrenie k návrhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy). Podaním doručeným okresnému súdu 3. augusta 2009 sťažovateľ požiadal o predĺženie lehoty na kvalifikované vyjadrenie k žalobe o 30 kalendárnych dní. Vyjadrenie k žalobnému návrhu napokon sťažovateľ doručil okresnému súdu 19. februára 2010, a to až po urgencii z 30. decembra 2009 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 30. decembra 2009 okresný súd nariadil termín pojednávania na 23. február 2010, ktoré na žiadosť žalobcu pre účely upresnenia a zmeny žalobného petitu bolo odročené na neurčito.

Dňa 10. marca 2010 žalobca doručil okresnému súdu návrh na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania formou doplnenia žalobného petitu. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 12 Cb 109/2009 z 12. mája 2010 pripustil zmenu petitu žaloby žalobcu z 28. apríla 2010. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22. júna 2010.

Prípisom z 21. mája 2010 a opätovne prípisom zo 4. októbra 2010 okresný súd vyzval žalobcu na predloženie ešte jedného vyhotovenia znaleckého posudku č. 109/2008 a 110/2008, keďže prílohou jeho návrhu boli dva znalecké posudky doložené len v jednom vyhotovení. Dňa 22. decembra 2010 okresný súd nariadil termín pojednávania na

24. február 2011 a zároveň vyzval sťažovateľa na vyjadrenie k pripustenej zmene petitu žaloby. Sťažovateľ predmetné vyjadrenie doručil okresnému súdu 17. januára 2011.

Pojednávanie nariadené na 24. február 2011 pre chorobu žalobcu a neprítomnosť jeho právneho zástupcu okresný súd odročil na 7. apríl 2011. Na pojednávaní konanom 7. apríla 2011 žalobca predložil okresnému súdu návrh na uzatvorenie súdneho zmieru vo veci samej. Vzhľadom na ospravedlnenú neprítomnosť sťažovateľa a jeho právneho zástupcu okresný súd pre účely pokusu o mimosúdne vyriešenie sporu odročil pojednávanie na 14. jún 2011.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 311/09) vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch.

Z tohto právneho názoru vychádzal ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní predmetnej sťažnosti, keďže konanie na okresnom súde prebieha od 20. mája 2009 a sťažnosť pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bola ústavnému súdu doručená 9. decembra 2010. Ústavný súd je toho názoru, že aj keď postup okresného súdu v danej veci nebol optimálny (nízkou efektivitou je zjavne poznačené obdobie od 12. mája 2010 do 13. decembra 2010, počas ktorého okresný súd bez významnejšieho posunu v merite veci vykonával iba jednoduché procesné úkony) a spôsobil určité predĺženie konania, na druhej strane ho však nemožno jednoznačne kvalifikovať ako taký, ktorý by musel viesť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania nemožno v jeho súčasnom štádiu konštatovať, že prietahy v postupe okresného súdu dosahujú intenzitu zbytočných prietahov, ktoré už nemožno odstrániť, a do úvahy by prichádzala náprava v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní zo 17. augusta 2010 podpredsedníčka okresného súdu reagovala v podaní zo 17. septembra 2010 označenom ako „*Vybavenie sťažnosti*“, v ktorom sťažovateľovi oznámila, že „*súd vo veci napriek tomu, že od 02/2010 v nej nebolo vytýčené pojednávanie, riadne koná, pričom procesné úkony takto vykonané nemožno považovať za nezákonné ani nehospodárne, z hľadiska ich časového odstupu ani z hľadiska ich obsahu a účelu ich rovnako nemožno hodnotiť ako vykazujúce znaky prietahov v konaní*“.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a aj ho využil ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Po upozornení okresného súdu na prietahy možno z jeho ďalšieho postupu vyvodiť, že podpredsedníčka okresného súdu na upozornenie sťažovateľa adekvátne reagovala a prijala v primeranej lehote potrebné opatrenia proti nečinnosti v predmetnom konaní. V súčasnosti je vo veci nariadený termín pojednávania na 14. jún 2011. Stav namietaného konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti umožňuje vysloviť názor, že opatrenia prijaté podpredsedníčkou okresného súdu po podaní sťažnosti prispeli aj k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou okresného súdu, čo podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach prípadu znamená, že sťažnosť nie je aj z toho dôvodu opodstatnená.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu,

že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k neodôvodneným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú s'ťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2011